

Tento list vydává CML - Centrální Mozek Lidstva

pondělí 27. října 2008 / 2. číslo, 6. ročník přehlídky

ŽNOVINY

Zpravodaj Kláštereckých divadelních žní

Nenaplněná Paní Žižková

Na včerejším odpoledním představení chomutovského divadelního souboru Nahod' se bohužel podepsala ona již včera zmiňovaná účast na poslední chvíli, když odpadla původně ohlašovaná loutková pohádka pro děti. Právě ty se objevily v hledišti kulturního domu a jsem přesvědčen, že 99,9% z nich vůbec nechápalo, kam je to rodiče zavlekli.

Zato dospělejší a dospělí diváci si určitě pseudohistorický kus chomutovských divadelníků užívali. Stejnou měrou za to může vtipný text Ládi Dlouhého

i neotřelý pohled na život slavného husitského vojevůdce očima jeho ženy, dcery, spolubojovníka a posléze také zetě.

Nejvíce je však zapotřebí ocenit heroický výkon mladých herců, kteří i přes hlasité dětské výkřiky a nezáměrné části dětského publika, odehráli to, co měli a nenechali se vyvést z míry.

Z celého představení však bylo zjevné, že jak text, tak původní role byli zcela jistě určeny dospělým hercům i divákům. Některé košilaté vtipy zněly z úst "drsné" omladiny skoro až perverzně.

Raději bych psal a nejraději hrál rozhovor s režisérem Paní Žižkové L. Dlouhým

Jak vás napadl název Nahod'?

Zjistil jsem, že nejpoužívanější slovo na zkouškách je nahod'.

Jak jsi se dostal k „dětskému“ souboru?

Než jsem začal učit, tak jsem koketoval s Domem dětí v Klásterci. Dělal jsem pro ně s manželkou, která učí v hudebce, různé akce. Zúčastňovali jsme se pohádkových lesů a podobných věcí, takže s dětmi jsme již pracovali delší dobu. A když jsem nastoupil do školy, kde mě znali a věděli, že hrají divadlo, tak mě začali přemlouvat, ať s nimi také udělám nějaké divadlo. Tak vznikla první hra, druhá, třetí a pak už to běželo.

V jakém věku jsou tví svěřenci v souboru?

To je těžké. Já jsem původně dělal jen se staršími žáky, ale protože to mělo v Chomutově poměrně úspěch, tak za mnou přišly i učitelky z prvního stupně, že by chtěly, jestli bych udělal něco i s jejich třídou. Tak vzniklo Fimfárum od Wericha, které hráli pátáci.

Letos budu dělat i s první třídou, to teda bude šiška, pro které jsem upravil Ferdu Mravence. Připravuji něco i pro druháky, další divadlo bych chtěl zkusit s žáky z dramatického kroužku, což je osmá, devátá třída.

Takže děti jsou od první třídy od šesti let až po „dětí“, které hrály dneska a které už vyšly ze základy a je jim sedmnáct. Na školních souborech je těžké to, že vlastně musíte udělat představení do konce školního roku. Nemůžete zkoušet dlouho nebo přes prázdniny, takže se snažím vždy udělat představení do konce školního roku.

Mužské představitel je sme už na přehlídce viděli ve hře Nekrad'te nám skleničky, stejně žádné nemáme.

Ano, kluci se mnou hrají od prvního roku, co jsem začal dělat divadlo a pořád se mě drží, což mě těší, protože kluci už začínají být vyhraní. Holky hrají prvním rokem, takže tam je to trošičku znát, ale na to, že hrály poprvé tak je kluci dost vytáhli.

Jak vznikalo představení Paní Žižková?

Dost těžko. Tato hra byla původně psaná pro dospělé lidi, vůbec ji neměli hrát takto mladí. Možná kluci ještě ano, ale i tak jsou tam věci, které jsou spíš pro dospělé. Kluci mě ale začali přesvědčovat, ať Žižkovou zkusíme.

Dobrá pomůcka pro výuku dějepisu ...

No, já už bych pomalu mohl vyučovat dějepisu, zeměpis... Když si totiž najdu nějaké téma, tak se snažím dohledat všechno

možné, co se v té době stalo a pak to použiji do hry.

Je pro tebe těžší psát nebo režisovat?

Režisovat. Jednoznačně. Já totiž vůbec nejsem dobrý režisér. Za prvé jsem strašně měkkej a pak neoplývám tolika režijními nápady, které ale potom dělají tu největší věc na jevišti.

Já když už něco napíšu a lidé mě chválí za text, tak pak nejsem schopný to převést na jeviště. Já bych raději jen psal a vůbec nejraději bych hrál. Myslím si, že jsem lepší herec než autor a režisér je až na konci řady.

Jak jsi spokojený s dnešním představením?

Dnes to hráli po čtvrté a je vidět, že to představení jde pořád nahoru. Hrají to pořád lépe a lépe. Dneska jsem měl trochu strach, že herci budou rozhození, protože v hledišti bylo hodně malých dětí. Ale docela to zvládli. Jasný je, že bojujeme pořád s určitými věcmi, které jsou na úkor kvality představení. Chce to ještě delší čas.

Poslední otázka. Láďo, co vlastně učíš?

Matematiku a fyziku.

No to si děláš pr...! !?

50 minut Na holou

Vpravdě syntetické divadlo ovládlo včera večer sál kulturáku i přítomné diváky. Směsice hereckých, pěveckých a loutkohereckých výkonů hořovického Spolku loutkářů Na holou nenechala nikoho chladným. Zvláště pak vykulený novorozenec, který přišel na svět jen díky projímadlu.

Důkazem vyspělosti a dramatické schopnosti pak bylo v průběhu představení několikéré houkání skutečných sanitek a hasičů, které se do představení vloudily v těch správných chvílích. Nebudeme daleko od pravdy s proroctvím, že Na holou se na žních ještě někdy určitě objeví.

At' si kdo chce, říká co chce

Lenka Kodytková

Bomba, nádhera. Jedno z nejlepších představení, co jsem kdy viděla. Jen se mi to zdálo moc krátké. Než jsem se otočila, už byl konec.

Roman Coufal

Líbilo se mi to moc, protože Charmse znám, četl jsem, je to můj oblíbený ruský spisovatel, a to se na to úplně perfektně hodilo.

Charms mě kdysi zaujal – ten jeho nonsense. V Rusku byl za toto pronásledován, protože to se do tehdejší politické situace nehodilo.

Ty loutky byly perfektní. To je prostě to správné divadlo, kde se kloubí všechno. Oni musí umět hrát, zpívat, hrát na hudební nástroje a ještě vodit loutky. Bylo to pěkné.

Michal Rambousek

Já budu jen chválit. Líbilo se mi propojení loutkového a hraného divadla. Líbilo se mi, jak mají udělané loutky, hlavně že loutka má vlastní ruce a může hrát s vlastní hlavou a se všemi věcmi, se kterými pošupovali po zdi.

Líbilo se mi, že měli loutky několika druhů. Jednak s těma rukama a taky ty

celkové, co měly třeba jen velké oči. Já jsem se fakt bavil.

Jediné, co mě lehce rušilo, že se úplně přesně netrefovali tím světlem, takže na některých místech bylo špatně vidět, co se tam vlastně děje, když to bylo jen nabodované do jednoho místa.

Dita Jandová

Úžasné. Nejlepší, co jsem za poslední dobu viděla. Fakt výborné. Je to ten typ divadla, co tady neděláme. Zpívá se, jsou tam loutky. To mě strašně bavilo, že to bylo něco nového. Bylo to veselé, jsem fakt nadšená.

Po krůčcích za králem Ubu rozhovor s režisérem Říhou

Jak jste se dostali k Charmsovi a proč jste se rozhodli ho zinscenovat?

Protože já jsem těch jeho knížek byl úplně plný. Když se to ke mně dostalo, tak jsem z toho byl dost rozhozený, každému jsem knížky začal půjčovat, aby si také počtli.

A když jsme dělali první hru, tak jsem si na to ještě netroufal, protože když se začínající soubor snaží dělat divadlo, tak tohle není úplně nejvhodnější. A ani jsem vlastně nevěděl, jak na to, jak to uchopit. Nakonec vznikla tato trošku burlesková koláž.

Jaký dílem vychází hra z vašich nápadů a z vašeho pochopení Charmse a kolik je tam kolektivní práce souboru?

Scénář vznikne tak ze sedmdesáti procent, na zkouškách se to doplňuje a lidé to dotvářejí. Takže scéna s popama, ta napadla kluky a vznikla na zkoušce. Každý si tam něco přidá – a co kdybych řekl tohleto – a lidé mají chuť vymyslet a to je, myslím si, ta úplně nejlepší práce. Ale ze sedmdesáti procent je text daný.

Máte úžasnou funkční scénu i loutky.

Máte někoho, kdo vám je tvoří?

Ne, ne, všechno si děláme sami. Od scénáře po výrobu loutek, malování a výrobu kulis, kostýmů.

Nedílnou součástí představení je hudba.

Hudbu dělá naše harmonikářka. Texty jsou součástí scénáře, ty pak převezme harmonikářka, vymyslí na ně melodie a vlastně pak vede i skupinu, ten orchestr. Oni se schází pak i mimo a hrají i jiné písničky, a tak to různě aranžují dál.

Jak jste se dali dohromady?

V Hořovicích byla stará loutkářská garda. Ti se dali znovu dohromady a sháněli lidi. Dozvěděli se, že já kreslím a dělám grafiku a chtěli namalovat nějaké kulisy. Já jsem tedy přišel, namaloval kulisy a oni hned, jestli bych tam nemohl i něco zahrát. Tak jsem tam něco zahrál, ale to není moje parketa, mě to hrání zas až tak tolik nejde a ani nemám tu touhu. Spíš něco vytvářet.

Mně se v té době dostal do ruky Camus, Opilcovo dítě a zase jsem to každému

půjčoval. Pak se mi to nějak spojilo a já jsem si řekl, co kdybychom to udělali jako loutkovou hru.

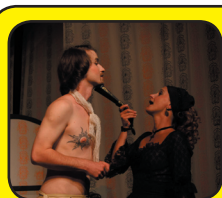
Stará garda byla proti, protože říkali, že loutkové divadlo je jen pro děti. Já jsem to přesto udělal, tím vznikly určité třenice a my jsme odešli pryč. Každý pak někoho přivedl a funguje to.

Co znamená název Na holou?

Je to zkratka. Nový ansámbl hořovických loutkářů.

Co plánujete dál?

Od září už zkusíme novou hru, ale tuhle budeme dojíždět. Když se to lidem líbí, tak by bylo škoda to nehrát dál. Takže co dál. Hlavně bych chtěl zdůraznit, že my se to divadlo učíme. Nikdo z nás nikdy divadlo nedělal, kromě jednoho kluka, který ochotničil. Vždycky jsem říkal, když se nám povede tahle hra, tak uděláme tamto a snažíme se jít po krůčcích a tu látku postupně zvyšovat. A teď zkusíme, a měl by to být zase posun, hru, která bude zase naše, ale jsou v ní prvky Alfreda Jarryho Krále Ubu.

**Zítří uvidíte
Nejbláznivější den
Divadlo D3**

**ŽŇOVINY
vám přináší**

www.sdruzeni.klas.cz

Žňoviny připravili: Zdeňka a Míra Nyklíčkoví | foto: Štěpán Malast
příští číslo vyjde již zítra